

Poselství Benedikta XVI. k 22. světovému dni mládeže

Ve Vatikánu, 27.ledna 2007

„JAKO JSEM JÁ MILOVAL VÁS, TAK SE VY MILUJTE NAVZÁJEM.“ (Jan 13, 34)

Drazí mladí,

u příležitosti 22. Světového dne mládeže, který se bude slavit v jednotlivých diecézích na Květnou neděli, bych vám chtěl nabídnout k rozjímání Ježíšova slova:

„*Jako jsem já miloval vás, tak se vy milujte navzájem*“ (Jan 13,34).

Je možné milovat?

Každý člověk touží milovat a být milován. A přece je tak nesnadné milovat! Ke kolika chybám a pádům v lásce dochází! Někdo dokonce podléhá pochybnosti, zda je láska vůbec možná. Přestože citová vyprahlost či citová zklamání mohou vyvolat dojem, že láska je utopie, nedosažitelný sen, máme se jí proto zřeknout? Ne! Láska je možná a cílem tohoto poselství je přispět k tomu, že u každého z vás, kteří jste budoucností a nadějí lidstva, bude oživena víra v pravou, věrnou a mocnou lásku; lásku, která plodí pokoj a radost; lásku, která lidi spojuje a umožňuje jim zakoušet vlastní svobodu a vzájemný respekt. Dovolte mi tedy, abych spolu s vámi šel cestou „objevování“ lásky v jejích třech aspektech.

Bůh, zdroj lásky

První aspekt se týká zdroje pravé lásky, který je jediný: je to Bůh. To zdůrazňuje svatý Jan, když tvrdí, že „Bůh je láska“ (1 Jan 4,8.16); nechce tím říci pouze to, že Bůh nás miluje, ale že samotné bytí Boha je láska. Stojíme tu před nejzářivějším zjevením zdroje lásky, kterým je trojiční tajemství: v jediném a trojičním Bohu existuje věčné sdílení lásky mezi osobami Otce a Syna, a tato láska není energie či sentiment, ale osoba – je to Duch Svatý.

Kříž Kristův zjevuje lásku Boží v plnosti

Jak se nám ukazuje Bůh-Láska? Jsme u druhého aspektu naší cesty. I když jasná znamení božské lásky jsou patrná již ve stvoření, dochází k plnému zjevení niterného tajemství Boha ve Vtělení, kdy se Bůh stává člověkem. V Kristu, pravém Bohu a pravém člověku, jsme poznali lásku v celé její velikosti. „Skutečná novost Nového zákona – jak jsem napsal v encyklice *Deus caritas est* – nespočívá v nových myšlenkách, nýbrž v samotné postavě Krista, jenž slovům propůjčuje tělo a krev, což je naprosto neslýchaný realismus“ (č.12). Úplný a dokonalý projev božské lásky je v Kříži, kde, jak tvrdí svatý Pavel: „*Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci*“ (Řím 5,8). Každý z nás proto může bez obavy, že se zmýlí, říci: „*Kristus mne miloval a zcela vydal sebe za mne*“ (srov. Ef 5,2). Žádný lidský život, vykoupený jeho krví, není zbytečný nebo bezcenný, protože všichni jsme milováni Jím osobně vášnivou, věrnou a bezmeznou láskou. Kříž, bláznovství pro svět, pohoršení pro mnohé věřící, je však „moudrostí Boží“ pro ty, kteří se jím nechají dotknout v hloubi svého bytí, „*neboť „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé*“ (srov. 1 Kor 1,25). Ukřižovaný, který po zmrtvýchvstání nese navždy znaky svého utrpení, totiž vynáší na světlo „falešnosti“ a lži o Bohu, zaobalené násilím, pomstou a nepřijetím. Kristus je Beránek Boží, který bere na sebe hřích světa a vytrhává nenávist ze srdce člověka. Toto je opravdová „revoluce“, kterou přináší: láska.

Milovat bližního jako nás miluje Kristus

A jsme u třetího aspektu naší reflexe. Na kříži Kristus volá: „*Žízním*“ (Jan 19,28). Zjevuje tak palčivou žízeň po lásce a po tom, aby byl každým z nás milován. Pouze tehdy, zakusíme-li hloubku a intenzitu tohoto tajemství, uvědomíme si nezbytnost a naléhavost milovat ho tak

„jako“ On miloval nás. To zahrnuje závazek nasadit s Jeho podporou i vlastní život pro bratry, je-li to nutné. Již ve Starém zákoně Bůh řekl: „*Miluj svého bližního jako sebe*“ (Lv 19,18), ale novost Krista spočívá ve faktu, že milovat tak, jako On miloval nás, znamená milovat všechny bez rozdílu, i nepřátele, „až do konce“ (srov. Jan 13,1).

Svědci Kristovy lásky

Chtěl bych se pozastavit nad třemi oblastmi každodenního života, v nichž jste zejména vy, drazí mladí, povoláni projevovat lásku Boží. První oblastí je Církev, která je naší duchovní rodinou, tvořenou všemi Kristovými učedníky. Pamětliví jeho slov: „*Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem*“ (Jan 13,35), oživte svým nadšením a láskou činnost farností, komunit, církevních hnutí a skupin mládeže, do nichž patříte. Buďte pohotoví při hledání dobra druhého a věrní přijatým závazkům. Neváhejte se s radostí zřikat svých zábav a přijímejte s chutí nezbytné oběti, dosvědčujte svou lásku k Ježíši a hlásejte jeho Evangelium zejména svým vrstevníkům.

Příprava na budoucnost

Druhou oblastí, v níž jste povoláni vyjadřovat lásku a růst v ní, je vaše příprava na budoucnost, která vás čeká. Jste-li zasnoubeni, má pro vás Bůh svůj plán jako pro budoucí manžele a rodinu a je tedy nutné, abyste jej objevovali za pomoci Církve, osvobození od rozšířeného předsudku, že křesťanství svými příkazy a zákazy klade překážky radosti z lásky a brání zejména zakoušení onoho štěstí, které muž a žena hledají ve vzájemné lásce. Láska muže a ženy je v počátcích lidské rodiny a manželství, vytvářené mužem a ženou, má svůj základ v originálním Božím plánu (srov. Gn 2,18-25). Naučit se milovat se jako manželé je podivuhodná cesta, která však vyžaduje náročnou přípravu. Období známosti je zásadní k tomu, aby mohlo vzniknout manželství, a zároveň je časem zkoušky a očekávání, který je třeba prožít v určité zdrženlivosti gest i slov. Toto období dovoluje lásce zrát v péči a pozornosti k druhému, pomáhá při sebeovládání, rozvíjí respekt k druhému a vůbec všech známek pravé lásky, která nehledá na prvním místě své uspokojení a vlastní blaho. Ve společné modlitbě prostě Pána, aby vaši lásku chránil, dal jí růst a očišťoval ji od každého sobectví. Neváhejte odpovědět velkodušně na Pánovo povolání, protože křesťanské manželství je v pravém a vlastním smyslu povoláním v Církvi. Stejně tak, drazí mladí, chlapani a děvčata, buďte připraveni říci „ano“, povolá-li vás Pán k následování cestou služebného kněžství nebo zasvěceného života. Váš příklad bude povzbuzením pro mnohé jiné vaše vrstevníky, kteří hledají opravdové štěstí.

Růst v lásce každý den

Třetí oblastí závazku, který je zahrnut v lásce, je každodenní život v jeho nejrůznějších souvislostech. Mám na mysli zejména rodinu, školu, práci a volný čas. Drazí mladí, pěstujte svoje talenty nejen proto, abyste dosáhli společenského postavení, ale také abyste pomáhali „růst“ druhým. Rozvíjejte svoje schopnosti nejen proto, abyste se stali „konkurence schopnými“ a „produktivními“, ale abyste byli „svědky lásky“. Odbornou formaci spojujte s úsilím osvojit si náboženské poznatky užitečné k odpovědnému plnění vašeho poslání. Vybízím vás, zejména, k prohloubení sociálního učení Církve, aby byla vaše činnost ve světě inspirována a osvětlena jeho principy. Duch Svatý dá vaši lásce invenci, abyste vytrvali v závazcích, které přijmete, a odvahu k iniciativám, abyste mohli nabízet svůj přínos k budování „civilizace lásky“. Horizont lásky je skutečně neomezený: je to celý svět!

„Mějte odvahu milovat“ podle příkladu svatých

Drazí mladí, chtěl bych vás vybídnout k odvaze milovat a netoužit ve svém životě po ničem menším než po silné a krásné lásce, schopné vytvořit z celé vaší existence radostný dar vás samotných Bohu a bratřím podle příkladu Toho, který prostřednictvím lásky navždy přemohl nenávist a smrt (srov. Sk 5,13). Láska je jediná síla schopná změnit srdce člověka i celé lidstvo a učinit plodnými vztahy mezi muži a ženami, mezi bohatými a chudými, mezi kulturami a civilizacemi. Dosvědčují to životy svatých, kteří jako praví přátelé Boží přivádějí a odrážejí tuto původní lásku. Snažte se je lépe poznat, svěťte se jejich přimluvě, snažte se žít jako oni. Zmíním jen Matku Terezu, která pohotově odpověděla na Kristovo volání „Žízním“, jež se jí hluboce dotklo, a začala v Indii na ulicích Kalkaty sbírat umírající. Od té doby bylo

její jedinou touhou tišit žízeň Ježíšovy lásky nikoli slovy, ale konkrétními skutky tím, že rozpoznávala jeho znetvořenou, žíznící tvář ve tvářích těch nejchudších mezi chudými. Blahoslavená Tereza uvedla do praxe Pánovo učení: „*Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali*“ (srov. Mt 25,40). A poselství této pokorné svědkyně božské lásky se rozšířilo na celý svět.

Tajemství lásky

Každému z nás, drazí přátelé, je dáno dosáhnout tohoto stupně lásky, ale jedině za pomoci nezbytné podpory božské Milosti. Pouze Pánova pomoc nám totiž umožní uniknout před rezignací na mimořádnost úkolu, který je třeba splnit, a vlije nám odvahu uskutečnit to, co je lidsky nemyslitelné. Kontakt s Pánem v modlitbě nás uchovává v pokoře a připomíná nám, že jsme „služebníci neužiteční“ (srov. Lk 17,10). Zejména Eucharistie je velkou školou lásky. Pravidelná zbožná účast na mši svaté a následující okamžiky adorace strávené v eucharistickém Ježíšově společenství umožní snadněji pochopit, co je to délka, šířka, výška a hloubka jeho lásky, která překračuje každé poznání (srov. Ef 3,17-18). Účast na eucharistickém chlebě spolu s bratřími v církevním společenství pak umožňuje, jak to učinila Nejsvětější Panna s Alžbětou, tlumočit „ihned“ Kristovu lásku do velkodušné služby bratřím.

Na cestě k setkání v Sydney

Inspirující je v této věci pobídka apoštola Jana: „*Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, doopravdy. Podle toho poznáme, že jsme z pravdy.*“ (1 Jan 3,18-19). Drazí mladí, v tomto duchu vás zvu k prožití Světového dne mládeže spolu s vašimi biskupy ve vašich jednotlivých diecézích. Je to jedna z důležitých etap na cestě k setkání v Sydney, jehož tématem bude: „*Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky*“ (Sk 1,8). Matka Boží, Matka Krista a Církve, kéž vám pomáhá dát všude zaznít volání, které změnilo svět: „*Bůh je láska!*“

Provázím vás svou modlitbou a ze srdce vám žehnám.

Benedikt XVI.

Ve Vatikánu, 27.ledna 2007